

Přírodní pedagogika v praxi

LMŠ Větvička

Pravidelné vzdělávání v autentickém přírodním prostředí, kde dítě prožívá, objevuje a rozvíjí se v souladu s přírodními zákonitostmi.

Lesní mateřská škola Větvička má své zázemí v borovicovém arboretu, každý den z místa setkávání do něj putujeme necelý kilometr. Jsme vděční za voňavý les, míváme rybníky, procházíme dančí obůrkou, když zaprší, máme v zázemí i potůček. Naproti zázemí je jiný, listnatý les, máme kopce i roklinky. Máme zde svá místa, která chodíme navštěvovat, pozorovat, jak se v průběhu času mění a my se měníme s nimi.

Nález mrtvého ptáka s sebou přináší nejen pozorování, ale i soucitnou diskuzi a rituál rozloučení - děti mu připravily hrob.

Pedagog = průvodce a vzor, který vědomě podporuje volnou hru, tvořivost a zvědavost, zároveň vytváří bezpečné prostředí a vyhodnocuje průběh učení.

Balanc....Kdy už nechat dítě, aby danou věc zvládlo samo a kdy mu pomoci, podpořit ho...kdy a jak předávat informace...kdy být jen obrazem k nápodobě...poznat rozdíl mezi tím, že dítě něco chce a co opravdu potřebuje...může dítě přírodu ničit nebo ji poznávat?...kde jsou mé hranice a kde hranice druhých...kdy dát fokus na individualitu a kdy těžíme víc ze skupiny...mají děti dost prostoru a správné podmínky pro hru?...doplňujeme

řízenou činností dobře rozvoj dětí?...umíme vnímat přírodu, naší pedagogickou partačku, reagujeme na ni?

Ve Větvíčce hledáme balanc každý den. energii všem šetří nastavený rytmus. Dne, týdne, měsíce, roku. "Hraju si v lese, tedy jsem". Volná hra je zásadní část kurikula Větvíčky.

Udržitelný rozvoj – vzdělávání postavené na všech jeho pilířích: nejen environmentálním, ale i sociálním a ekonomickém.

Ve Větvíčce se pohromadě vzdělávají děti různě staré, s různými dary (i ve formě hendikepu).

Sázení květin, které děti s průvodkyněmi kúpaly na ozdobení stolu při Jarní slavnosti.

Kostky jsou dílem vyrobené z prken, dílem darované vyřazené školní pomůcky.

Holistický přístup, který spojuje vědomosti z psychologie a pedagogiky, biologie; reflektuje přírodu a krajinu místa vzdělávání jako fungující kulturní celek.

Větvička má zázemí v krajině se systémem rybníční soustavy. Pozorujeme, zkoumáme...ale nejen tím nás příroda učí. Jsme vděční i za náruč, která je léčivá tím, že prostě je.

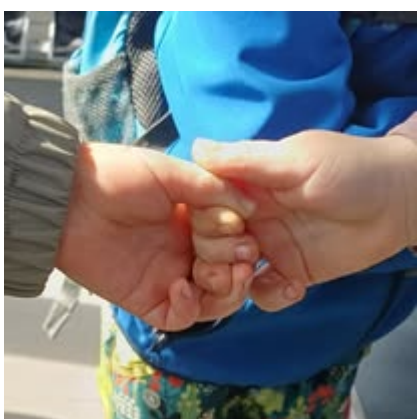
Materiální skromnost, využívání přírodních materiálů a principů recyklace, sdílení a spolupráce.

Co vše děti potřebují k hraní v zázemí školky? Které materiály zvolíme? ...Musíme třeba prkna na kuchyňku nebo schůdky kupovat? Kdo z rodičů má něco nevyužitého, rád sdílí – ať už jde o přebytky oblečení, palet, co z nich jde vyrábět, nebo vajíček.

Podpora všestranného rozvoje dítěte – motorických, kognitivních, sociálních a emocionálních dovedností.

Abychom děti dobře rozvíjely, dbáme na smysluplný rytmus dne, dobré podmínky pro spánek, z jídla děláme příjemnou událost, pohyb je přirozenou součástí bytí ve Větvíčce (třeba i tak, že je tam třeba dojít), láskyplně pečujeme o dětské potřeby 🗝️🗝️🗝️🗝️🗝️.

Zapojení komunity rodičů a místní komunity do vzdělávacího procesu.

Bez rodičů by to nešlo. Nejen, že nám s důvěrou svěřují své děti jsou důležitou součástí celého vzdělávání. Stejně jako pěstování dobrých sousedských vztahů.

pokud se shodneme na reflexi pedagoga jako dalším rysu PP, pak bych přidala toto...

Každou pedagogickou poradou začínáme reflexí vlastní práce za uplynulý měsíc. Pomocným nástrojem jsou karty souladu, hodnot, vytvořené ke společné práci. Karty můžou pomáhat i během všedního dne... fotografie ze dne vytváření karet.

Umím se k dětem přiblížit, snížit se? Umím se opřít o přírodu, kolegyni učitelku?

